

[Thorvil Kristensen.]

grundbeløbet. Ganske det samme som det gamle fejltillæg. Men for de dyre grunde er det kun 10 pct. af den første krone. Det mener vi er en fejl, for det er jo ikke mindst disse dyre grunde, som ligger i byernes omegn, der bliver beskattet af forventede værdier og forventede indtægter.

Vi kan altså ikke tiltræde forslaget i den nuværende skikkelse, men det har interesseret mig at se, at man har afdæmpet og reduceret forslaget, til trods for eller samtidig med at retsforbundet er blevet regeringsparti. Det er jo ellers retsforbundets fane-sag. Det er derfor ejendommeligt at se, at partiet nu har haft den skæbne, at efter at det er kommet ind i regeringen, har man reduceret det grundskyldsforslag, der var udsigt til at få gennemført under den socialdemokratiske regering. Det tyder på, at retsforbundets indflydelse i den nuværende regering er meget ringe i dette for partiet så afgørende spørgsmål. Det er en kendsgerning, vi for vort vedkommende konstaterer med tilfredshed.

Der er i dette forslag forskellige enkeltheder, som også vi gerne vil se på i udvalget. Der er specielt den ændring i konjunkturtillægget, at man foruden København og dens omegnskommuner nu også holder de 4 største købstæder og deres omegnskommuner udenfor ved beregningen af den almindelige grundværdistigning i landet. Dette vil vi gerne se nærmere på for at få bedømt, hvordan det vil influere på beregningen. Vi vil i det hele taget gerne drøfte lovforslagets tekniske enkeltheder for at bidrage til den bedst mulige udformning, men kan altså ikke tiltræde den udvidelse af grundstigningsskylden, som her er foreslået.

Aage Fogh: Som det allerede er sagt af de foregående talere, er det tredje gang, vi stifter bekendtskab med et forslag som det foreliggende. I 1955-56 var hele lovkomplekset om vurdering og beskatning af faste ejendomme fremsat. Da fik man gennemført det ene afsnit om vurderingen. I fjor blev det resterende genfremsat, og vi fik gennemført fikseringen af ejendomsskylden. Nu i år fremsættes for tredje gang de resterende afsnit af det oprindelige forslag.

Jeg takker for fremsættelsen af det foreliggende forslag og regner sikkert med, at

vi, inden samlingen slutter, vil have det gennemført og ophøjet til lov.

Om enkelthederne i forslaget vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger. Først om de ændringer, der er foreslået til afsnittet om vurderingen. Det er allerede sagt af de foregående talere, at det vil være overmåde vigtigt, at man har et sikkert grundlag for vurderingen. Det er endogså sagt så stærkt — jeg tror, det var af det ærede medlem hr. Thestrup — som at det ville være uforsvarligt på det nuværende vurderingsgrundlag at gennemføre en sådan lovgivning. Jeg er ganske enig i den betragtning, at vi må gøre alt for at skabe en så solid vurdering som muligt, og jeg er derfor godt tilfreds med den ændring, der er foreslået. Jeg vil dog dertil gerne føje det spørgsmål, om man ikke for at støtte vurderingen af jorden så hurtigt som muligt skulle få gennemført en ny bonitering.

Jeg kender uheldige eksempler fra praksis. To øer, der ligger ganske nær hinanden, har nogenlunde ensartede jordbundsforhold og helt ensartede klimaforhold; ikke desto mindre er der en væsentlig forskel på jordvurderingen. Denne forskelsvurdering falder endda sådan ud, at den ø, der har den bedste beliggenhed, den bedste mulighed for at komme til omverdenen, vurderes lavest. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis man havde en bonitering, der fastslog, at jorden var af samme dyrkningsmæssige værdi på de to øer, ville det i høj grad medvirke til, at vi fik en rigtig vurdering. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at opfordre den højtærede finansminister til at gøre alt, hvad der er muligt, for at fremme den bonitering, som jeg ved allerede er i gang.

Der er et andet problem i forbindelse med vurderingen af landbrugsjord, som jeg gerne vil fremdrage, det er den såkaldte frie jord. Efter de vurderingsregler, som vi har vedtaget enstemmigt her i tinget, er det sådan, at jorden skal vurderes som tilhørende en middelstor bondegård. Det vil sige, at den skal vurderes som jorder, der har landbrugsforpligtelse. Nu er forholdet det, at vi visse steder i landet har betydelige arealer, der er fritaget for denne landbrugsforpligtelse. I Sønderjylland vil vi i visse sogne kunne finde, at op til 50 pct. af arealerne er fri jord. De handles for tiden i strid konkurrence mellem udlændinge, hjem-